

kende, at Ministeriet J. C. Christensen er det eneste parlamentarisk mulige. Og dette Ministerium, der er udgaaet af Venstrereformpartiet, der er i Kontakt med vor Følelse, vor Villie og vore Ønsker, staar inde for Trontalens Indhold, som det staar inde for sit Program og sine Løfter til Vælgerne. Det Ministerium tilsige vi vor Støtte, fordi vi have Tillid til det, fordi det er et Ministerium, politisk talt, af vort Kød og Blod. Derfor kunne vi foreslaa dette Forslag til Beslutning, og derfor kunne vi anbefale ogsaa Medlemmer udenfor Venstrereformpartiet at stemme derfor; thi nu have Vælgerne talt, og det har vist sig i overvejende Grad, at Vælgerne, det vil sige de frisindede Vælgere, ønske, at der skal være Samarbejde, Redebonhed til at sætte Kræfterne ind paa Gennemførelsen af de Opgaver, som ligge for, og som Folket længes efter, som det hedder i Trontalen, sætte Kræfterne ind derpaa og ikke fortabe sig i Strid og Ævl, Kamp og Kævl om gamle tilbagelagte Stridsspørgsmaal. Det er det, Valgdagen i stort Omfang viser, og det er det, som vil give sig Udtryk, naar vi nu om lidt staa samlede om det Tillidsvotum, som jeg her har den Ære paa ny at anbefale for det høje Ting.

Chr. Reventlow: Da her foreligger et Forslag til en Udtalelse, til hvilken der skal tages Standpunkt, og da jeg staar udenfor Partierne i denne Sal, vil man sikkert forstaa, at jeg benytter denne Lejlighed til at motivere ikke blot min Afstemning, men hele min politiske Opfattelse. Og jeg finder det naturligt at gøre dette ogsaa af en anden Grund. Der er talt og skrevet adskilligt om, hvor mange Stemmer det ene Parti repræsenterer i Forhold til de andre Partier, og hvor mange Stemmer det ene Partis Folketingsmænd repræsenterer i Forhold til de andre Partiers Folketingsmænd. Nu ere Stemmerne jo vel neppe saa rigtig fordelte, som det ved første Øjekast kunde synes, idet Antallet af Kandidater i enkelte Kredse har været begrænset saaledes, at Vælgerne ofte have maattet stemme for en Kandidat uden just at kunne slutte sig til hans Partifarve. Der har saaledes kun i nogle faa Kredse været opstillet Kandidater, der ikke blot i alt væsentligt stillede sig som jeg, men som ogsaa stillede sig udenfor Partierne, om end der saavel indenfor Reformpartiet og Højre som indenfor de Moderate har været Kandidater fremme — ogsaa nogle, som bleve valgte —, der overfor de forskellige poli-

tiske Spørgsmaal indtog et noget lignende Standpunkt. Men efter mit Kendskab til Befolkningen Landet over findes der i talrige Kredse Vælgere indenfor det hidtidige Højre og Venstre, med hvis Opfattelse jeg ved mig i Overensstemmelse. Jeg tror derfor at turde sige, at jeg her staar som Udtryk for et meget betydeligt Antal Vælgere Landet over, og i den Omstændighed finder jeg en yderligere Berettigelse til at turde udtale mig.

Naar Mænd af den yngre Slægt, af den Slægt, der endnu sad ved Skolebordet i 80'erne og Slutningen af 70'erne, have søgt at gøre en selvstændig politisk Indsats i det danske politiske Liv, saa have de i den sidste halve Snes Aar overalt mødt en Mur bygget op af Fortidens politiske Kampe og besat med væbnede Mænd fra Partier, som denne Fortids Kampe havde dannet. De tillode ikke, at ogsaa andre kom paa den anden Side af Muren, derom have de været enige. Man maatte sværge til en af Fanerne, eller ogsaa blive stødt tilbage eller hugget ned. Kun indenfor Partierne laa ikke blot Magten og Æren, men ogsaa Tilladelsen til at komme frem paa Arbejdsmarken.

Det har da været ganske naturligt, at kun forholdsvis faa af de yngre have indladt sig paa enten at gøre Revolution indenfor Partierne eller at hejse en selvstændig Fane. De vidste jo, at det, de skulde gøre, var at tage Kampen op med noget af det sejgeste, der findes i dette Land; de maatte tage Kampen op med dansk Partikonservatisme, og den Kamp maatte paa Forhaand synes dem haabløs. Ikke desto mindre findes der saadanne Mænd, og det turde være, at de have større Tilslutning ogsaa blandt den ældre Generations Mænd, end de gamle Partiledere ofte ere tilbøjelige til at tro. For os tegner den storpolitiske Kamp sig som noget historisk. Vi maa selvfølgelig regne med dens Resultater, men vi føle os ikke forpligtede til at trække i dens Uniformer, og derfor kunne vi ikke finde os tilfredsstillende ved at se, at Hovedfaktorerne i det danske politiske Livs Kampe bestaar af Partier, der paa mange Maader ere usunde og unaturlige, og som ved de Baand, hvormed de binde Vælgerne, og ved det Tryk, de paa forskellig Vis kunne udøve, ofte staa som en Hindring for naturlige Sammenslutninger og naturlige politiske Brydninger.

Jeg skal nu selvfølgelig ikke her komme nærmere ind paa den sidste Menneskealders politiske Kamp med dens mange